

NICOLE BOYLE RØDTNES

HORN og VINGER

2 . PÅ FLUGT

Illustreret af Viki Munksgaard

★ ★
Alvilda
★

*I Ådalen bor en flok heste.
De har lange, snoede horn i panden.
De høje træer giver dem skygge.
Og det grønne græs giver dem mad.
De har boet her i årtier.
Men andre vil også have dalen.
En anden flok heste vil gøre alt for
at bo her.
De heste har ikke horn, men vinger.
Måne er vokset op i Ådalen.
Hun har aldrig kendt sin mor og far.
Hun ventede på at få et horn som alle de
andre.
Men i stedet for et horn fik hun vinger!*

Flugt

De blå vinger på min ryg sitrer i den kolde luft.

Jeg ville ønske, at de ikke var kommet.

Så skulle jeg ikke flygte nu.

Så kunne jeg blive i Ådalen sammen med Vila og Storm.

Men i Ådalen hader de alle med vinger.

Så jeg har intet valg. Jeg løber hele natten.

Jeg ved ikke hvorhen. Jeg skal bare væk.

Da solen står op, er jeg næsten henne ved de høje bjerge.

Det er her, de andre heste bor.

Dem, der har vinger ligesom mig.

Mit hjerte hamrer.

Hele mit liv har jeg været bange for dem.

Jeg har lyst til at vende om og løbe.

Men nu er jeg selv en af dem.

Måske er det her, jeg hører til?

Spion

Jeg går op ad det høje bjerg.

Med ét hører jeg noget, der flakker.

Så ser jeg dem over mig.

Heste med vinger.

De svæver i luften. Holder vagt.

”Hvem er du, og hvad vil du her?” siger den ene hest.

”Mit navn er Måne,” siger jeg. ”Jeg boede i Ådalen, men så ... så fik jeg vinger.”

De ser på min ryg. På de små vinger, der kun kan slå et par lette slag.

”Følg med,” siger de.

”Hvor skal vi hen?” Min stemme ryster af frygt.

”Til vores leder, Lotar,” siger de.

Jeg følger med dem til en stor grotte.
Her venter flere heste.
Alle her har vinger. Nogle store. Nogle små.
”Hvem har du med?” siger en høj, blå hingst.
Han er større end alle de andre og har store, mørke vinger.
Han må være Lotar.

”Hun hedder Måne. Hun siger, at hun kommer fra Ådalen.”

”Alle fra Ådalen er vores fjender. Hvad vil du her?” siger Lotar.

”Jeg har aldrig kendt min mor og far,” siger jeg. ”De fandt mig bare i dalen og tog mig ind, men så fik jeg vinger.”

Jeg lader mine vinger slå et par slag. Alle kigger.

